

længere Leiemaal, er jo først og fremmest at sørge for, at Bestemmelsen om Godtgjørelsen for Forbedring af Bygninger osv. skal faae virkelig Betydning. Denne Bestemmelse vilde jo være illusorisk, naar der kunde ske Opsigelse paa $\frac{1}{2}$ Aar. Dernæst har man for Die, at dette længere Leiemaal er af stor nationaløkonomisk Betydning, idet det forudsætter en meget indgaaende og stærk Drift af de mindre Jordbrug, altsaa en større Indtægt deraf, som ikke alene vil komme den Enkelte til Gode, men det hele Samfund. Den stærke og indgaaende Drift vil jo saa godt som helt lægge Beslag paa den enkelte Mands Kraft, og det Arbeide, han har nedlagt i Driften, vil kunne benyttes og fortsættes af andre Hænder. Vi have ved at affatte Lovforslaget, som det nu er, stræbt at imødekomme de Betæneligheder, der ere reiste fra forskjellige Sider og indbyde ved dette Lovforslag det andet Thing til en Forhandling om dette i og for sig vigtige Samfundsspørgsmaal. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Folkethingets Velvillie.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingensmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) m. Fl. forelægge: Forslag til Lov om Forandring i Straffeansvaret, efter Forordningen 5te September 1794 § 5 og Lov af 3die Marts 1854.

Ordføreren for Forslagsstillerne (M. S. Larsen): Som ærede Medlemmer bekendt har der tidligere flere Gange foreligget Forslag om Forandringer i Reglerne for Udvølsen af Lægevirkksomhed, men det er ikke lykkedes at gennemføre en Reform paa dette Omraade. Naar Forslagsstillerne have Haab om, at det skal lykkes denne Gang at komme til en lille Forbedring, ligger det i, at Forslaget gaar en anden Vej end tidligere. Vi lade Stjellet blive staaende mellem examinerede Læger og de saakaldte Kvaksalvere; vi hverken helt eller delvis gjøre Forandring i den Henseende. Vi foreslaa kun Forandring

med Hensyn til Betingelserne for Straffansvaret for Lægmand, der give sig af med at tage Syge under Kur. Nu er jo Praxis bygget paa en tvivlsom Fortolkning af den gamle Forordning af 1794, den, at man straffer den Lægmand, der tager Syge under Kur, uden Hensyn til, om Kuren har medført Skade for Vedkommende eller ikke. Vi foreslaa, at Straf kun kan anvendes, naar Kuren har medført skadelige Følger for den Syge, hvilket er at forstaa saaledes, at det ikke blot gjælder, naar Kuren umiddelbart har medført skadelige Følger for ham, men ogsaa, naar den ved at unddrage ham autoriseret Lægehjælp har været til Skade for ham. Naar det maa antages, at Kuren ikke har havt nogen skadelige Følger for ham i nogen af disse Retninger, maa det utvivlsomt erkjendes for urimeligt, at man alligevel straffer den Lægmand, der har givet sig af med en saadan Kur. Denne Forordning synes saa billig og selvfølgelig, at vi som sagt nære det Haab, at det maa lykkes os at gennemføre den, hvor megen Uvillie der end paa flere Hold kan være imod at komme til en Forandring i vor bestaaende Kvaksalverlovgivning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingensmændene for Præstø Amts 2den (D. Christensen) og 3die Valgkreds (Veth) forelægge Forslag til Lov om forandret Affattelse af §§ 30, 41, 42 og 43 i Lov af 12te Juli 1867 om Valgene til Rigsdagen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Veth): Idet jeg har den Ære paa Forslagsstillerne's Vegne at forelægge dette Lovforslag for Thinget, skal jeg bemærke, at det er ganske overensstemmende med, hvad der i saa Henseende blev vedtaget af Thinget i forrige Samling. Det vil derfor være uforødent, at jeg tilføier videre, idet jeg kun paa Forslagsstillerne's Vegne beder Thinget at modtage Forslaget med samme Velvillie, som det gjorde sidste Gang.